

ZPRÁVODAJ

52. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTÁTNÍ PŘEHLEDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
POŘADANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1982
NA POČEST 65. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE
7. SRPNA 1982

SHAKESPEARE (a divadlo) anglickýma očima

Stalo se už pravidlem, že každý rok na Jiráskův Hronov přijíždí řada zahraničních hostů a delegátů. Sledují velice bedlivě všechna přehlídková představení (a seznamují se tak s úrovní amatérského divadla v ČSSR), ale velice živě se také zúčastňují setkání a besed s některými soubory.

Tak například pan Pasquale Piacentino, functionář divadelního ústředí ve Velké Británii, se sešel na jedné takové besedě s Divadelním klubem Jirásek z České Lípy. Zaznamenáváme jenom některé útržky z velice přátelské a srdečné diskuse:

„... představení se velice líbilo, u nás v Anglii jsou inscenace tohoto typu divadla velice časté...“

Členy souboru, podle jejich vlastního sdělení, překvapil vztah pana Piacentina k Shakespeareovi, neboť se domnívali, že on jako Angličan má k tomuto titánovi divadla velice pietní vztah. Ale pan Piacentino vyprávěl o tom, že anglické divadlo se naopak všemožně snaží Shakespeara vykládat netradičně, nekonvenčně. Zajímavý názor měl i na formu diskuse

(pokr. na str. 2)

Dnes odpoledne naposledy zasedne „v ponorce“ organizační štáb 52. Jiráskova Hronova ke svému každodennímu pracovnímu jednání. Jan Raba se při své „fotografické návštěvě“ zaměřil na předsednický stůl, za nímž vidíme uprostřed předsedu OŠ Zdeňka Košvance, vpravo místopředsedu Radomila Kryla a vlevo tajemnici Kamilu Markovou.

DS TYL ČELÁKOVICE

JAKÉ BUDE „NEKLIDNÉ STÁŘÍ“?

Divadelní soubor Tyl Kulturního klubu pracujících Čelákovice není třeba hronovským divákům představovat. Ikarův pád mají všichni jistě v paměti, jakož i loňskou Maryšu, se kterou soubor slavil úspěchy i na slovenských přehlídkách amatérského divadla, jakož v nedávné době i na zájezdu do NSR. Letos přivázejí do Hronova inscenaci hry Leonida Rachmanova Neklidné stáří. Je to titul, který jistě všichni divadelníci znají. Titul, který vyvolává zvědavost. V čem zvě-

davost? Existují v historii divadla hry, které mají svoji tzv. nadčasovou platnost, ale i hry, které jsou natolik spjaté s dobou svého vzniku, že časem jejich obecná dramatická ztrácí na svém původním náboji a hry se stávají součástí divadelní historie. Nechceme tvrdit, že Neklidné stáří je právě tento případ, i když, příznějme to, je to titul, který se už dlouho na našich profesionálních scénách (jako i amatérských) již delší dobu neobjevil. A právě v tom tkví podstata oné zvědavosti, která provází předem inscenaci čelákovického souboru. Jak se souboru podařilo vyrovnat se s jistým dramaturgickým „prachem“, který tuto hru zavál? Tento zájem je pochopitelně oprávněný. A dramaturgicky nesporně zajímavý. Pro ty, kteří navštěvují veškeré vrcholné přehlídky amatérského divadla připomeňme podobný loňský pokus rakovnického souboru Tyl, jehož členové nastudovali starou Rozovovu hru Šťastná nedě-

(dok. na str. 4)

DS Ostrava Vítkovice KAPKA ROSY

Režisér a zároveň autor předlohy vysvětluje v programu představení záměr, který jej vedl k vytvoření svého díla. Považuje svou práci za pouhou etudu a neváhá dokonce odcitovat definici tohoto pojmu ze slovníku. Tento fakt může napovědět leccos k správnému pochopení vítkovického problému, kde se teprve formuje omlazený soubor, takže etuda sledovala účel studijní a měla napomoci prvním jevištním krůčkům mladých talentů. Navázala přitom na přirozené schopnosti svých interpretů tematikou, ale i použitelnými prostředky. Etuda může sloužit veřejnému uvedení však jen výjimečně a stane-li se to, přesahuje svůj záměr a stává se opravdovější veřejnou: dílem, které se přirozeně podrobuje i veřejnému hodnocení.

Text hry se vymyká tudíž obvyklým divadelním skladbám, ale silně připomíná svou architekturou televizní zábavní „show“, které se pohybuje na tematické banalitě. Možnosti použitého příběhu proporcionálně přesahuje, (vždyť expozice této etudy trvala téměř půl hodiny), a obklopuje jej mimořádně početnou písničkovou ambaláží, tanci chóru a dalšími prvky. Samotný příběh časovému rozsahu neodpovídá a dosah svého sdělení rozptyluje

(dok. na str. 2)

8/82

DS Ostrava Vítkovice KAPKA ROSY

(dok ze str. 1)

nesmírným nadužíváním nejrůznějších prostředků, které se navíc často vzdalují scénickým funkcím. (Kytary na jevišti sloužily jako generační znak, nikoliv jako hudební nástroje, či interpretační pěvecké schopnosti byly zahaleny vokálními playbacy a podobně.) Herecké situace nevytvářejí potřebný dramatický konflikt, ale spokojují se s dílčími potyčkami, často na hranici naivity. Epizodní příběhy různých postavíček jakoby nezapadají do sebe a neustí tak k jasnému sdělení. Vítkovická etuda není přesná ani ve svém vlastním stylu. Není například jednotná v zacházení s technikou časových posunů, které provádí jednou světelným setměním, podruhé obnaženou přestavbou dekorace, jindy náhlým příchodem tanečního chóru. Modely postav neposkytují příliš možností pro motivované jednání k dramatickému výrazu a musí se spokojit se šaržírovaným zpracováním.

A tak nakonec inscenace otevírá zásadní otázku, zda-li se ve svém důsledku, a zvláště je-li provozována na nejširším fóru, nestává modelem zavádějícím amatérské divadlo na cestu zjednodušujících kliše a vede tak k pochybnosti o její společenské správnosti. RED

IMPULS — divadelní soubor Domu kultury pracujících Vítkovice sehraje v sezóně v průměru kolem dvaceti představení. Včera si připsal v Jiráskově divadle na svoje konto hned další tři představení hry A. Müllera a L. Matějky „Kapka rosy“.

SHAKESPEARE (a divadlo) anglickýma očima

(dok ze str. 1)

o představení. V zásadě se mu organizace diskusních klubů velmi líbila, avšak vznesl jisté výhrady vůči tomu, že ta část publika, která se v představení dobře neorientovala, jej zcela odsoudila, místo aby se snažila dobrat toho, proč mu nerozumí. (Ruku na srdce, naši milí amatérští hronovští přátelé, není to tak trochu výška vůči naší vlastní, mnohdy až příliš přehnané, snaze po jisté jednoznačnosti a nekompromisnosti?).

„... Anglický divák je schopen přiznávat i své nedostatky a snaží se je odstranit právě tím, že o nich diskutuje... řekl dále pan Piacentino.

Tento názor tedy navozuje otázku, zda míra sdělnosti není také možná problémem divácké připravenosti, a tak de facto potvrzuje slova poroty o tom, že podobný typ divadla, který u nás nemá prakticky žádnou tradici, náš divák přijímá jen velice obtížně.

—bn—

Hra Leonida Rachmanova „Neuklidné stáří“ uzavře svým druhým představením v 19.30 hod. divadelní část letošní celostátní přehlídky amatérských divadelních souborů, neboť potom bude již následovat slavnostní zakončení 52. Jiráskova Hronova...

Opožděná gratulace

Letos v květnu oslavil A. M. Brousil pětasedmdesátiny. Celý filmový svět jej uznává jako významnou osobnost, jež se zapala do novodobých dějin československého filmu, předního formovatele našeho uměleckého školství, jednoho ze zakladatelů Karlovských filmových festivalů i skutečného vyslance našeho filmového umění na mezinárodním fóru. Málokdo však ví, že profesor Brousil po dlouhá léta formoval i české amatérské hnutí. Byl jeho propagátorem v tisku již před druhou světovou válkou, byl i jeho pedagogem a rádcem S jeho osobností jsou nerozlučně spjaty i první poválečné Jiráskovy Hro-

10 let FEMADU

Jubilejní ročník oblíbeného a vyhledávaného Festivalu mladého amatérského divadla v Poděbradech, který proběhne letos od 30. září do 10. října, navazuje na obvyklý systém každodenních setkání účastníků se sborem lektorů, seminářů a dvou porad režisérů. Dominantou festivalu jsou pochopitelně představení v divadle Na kovárně, kde bude uvedeno 11 inscenací: Gribojedov: Hoře z rozumu (30. 9. DS Jirásek Úpice), Schmid: Třináct vůní (1. 10. D3 Karlovy Vary), Hrabal: Pábitelé (1. 10. Anebdivadlo Praha), Ostrovskij: Kdo hledá najde (2. 10. Šupina Vodňany), Petrov: Tři mušketýři po třiceti letech (2. 10. Šupina Vodňany), Mrožek: Aspirant Lišák, Trosečníci (2. 10. Lampa Praha), Gorkij: Měšťáci (7. 10. Divadlo mladých - Vysoká Libeň), Rozovskij. Příběh koně (Dělnické divadlo Brno), Šotola - Richter: Hanýsek čili Člověk aneb Svátý na mostě (8. 10. Divadlo Na kahánku Říčany), Molière: Cesta ke dvoru (Malé divadlo Ústí n. L.) a Grimmeshaussen, Marek: A co já (Pradivadlo Praha). Charakter festivalu je nesoutěžní. Setkání režisérů proběhne ve dnech 3. a 10. října.

Severomoravský dovětek

V čísle 6 našeho Zpravodaje 52. JH informovala krajská metodická KKS Jarmila Hušková o tom, co je v Severomoravském kraji nového. A protože se část jejího rukopisu zřetelně ztratila, uveřejňujeme dnes tento dovětek...

„Je všem samozřejmé, že žádá oblast ZUČ, tedy ani diva-

delní neaspiruje na splnění s profesionální sférou (pak by to také nebyla ZUČ). Svůj hlavní cíl vidí v tom, aby se co nejvíce přiblížila profesionální umělecké úrovni.

Výrazný kvalitativní vzestup se projevil na letošní krajské přehlídce. Tato tendence je patrná i u vesnických souborů, které dokazují, že kategorizace souborů na „městské“ a „vesnické“ je opodstatněná již v určení místa jejich působnosti, ne již v rozlišování umělecké kvality jejich práce.

Odborně metodická pomoc KVZ a souborům ZUČ byla, kromě samozřejmě odborné metodické části krajských festivalových akcí, zaměřena na konkrétní a aktuální úkoly v jednotlivých okresech. Neomezovala se pouze na zprostředkování odborné spolupráce (činnost členů KPS a OPS v souborech), ale byla také zaměřena k získání obrazu o stavu činnosti a k prosazování jednotného přístupu v práci s kolektivy. Tato odborně metodická část umožnila nejen uplatnit náročná ideově umělecká kritéria při účasti souborů na festivalových akcích, ale analýzami zhlédnutých inscenačních „polotova-

novy. Vždy elegantní v tmavém převlečníku, s baskickým baretem na hlavě a s nerozlučnou šálkou kolem krku chodíval po Hronově obklopen ochotníky, večer co večer usedal v Jiráskově lóži a pak zasedal za předsednický stůl a sám podával zasvěcený výklad inscenace, řídil a podněcoval diskusi v nabitém sále dlouho do noci, někdy až do samého rána. Vždy klidný a usměvavý držel pevně v rukou sílu své autority i ty nejvášnivější diskutéry.

Přejeme tedy profesorovi A. M. Brousilovi mnoho sil do jeho další práce, jež byla 1. května 1982 po zásluze oceněna udělením Řádu republiky.

vs

(dok na str. 3)

Bývá dobrým zvykem, že přátelé, kteří se loučí, uspořádají společné posezení. A dobrými kamarády se stali za letošní jiráskův Hronov i účastníci Klubu mladých divadelníků. Jako v minulých letech jejich předchůdci uspořádali i oni velké posezení.

V letošním roce bylo na Špicí přímo nabito. Přes šedesát účastníků Klubu, asi čtyřicet zvědavců a fanoušků, mezi nimiž nescházeli ani zástupci Štěníčářů (bývalí účastníci KMD, zůstávající mu i nadále věrní) a pochopitelně lektori Klubu, jejichž neúčast by byla na ve-

VEČÍREK NA ŠPICÍ

čírku neodmyslitelná. To ostatně bylo prokázáno hned na začátku, kdy vstupující lektori byli přivítáni mohutným potleskem. A po sborovém zpěvu celého sálu následovalo rozdělení cen:

Soně Pavelkové byla udělena čestná cena — Za objasnění koncepce inscenace Hamleta,

Richardu Mihulovi — Za nejvíc ukončených diskusí,

Jiřímu Kaftanovi — Za rozšíření kaftaniózy a včasné příchody na sál,

Antonínu Baštovi — Za příkladný přístup k rodnému kraji.

Celá akce probíhala za bujarého veselí a potlesku všech přítomných. Tím bylo učiněno formalitám zadost a přistoupiło se k předem nazkoušenému programu, v jehož jednotlivých číslech vystoupila řada posluchačů Klubu.

Pozadu však nezůstali ani Štěníčáři, jejichž přednáška s praktickými ukázkami na téma Manželství ve třech, byla přijata s nevšedním zájmem.

Přejeme jim tedy, aby měli na svůj večírek, stejně jako i na celý JH, hezké a příjemné vzpomínky. —AK—

Rok českého divadla v DILIA

Na paměť 100. výročí definitivního otevření Národního divadla v Praze byl rok 1983 vyhlášen Rokem českého divadla. Před profesionálními i amatérskými diváky stojí mimořádné úkoly nejen v oblasti inscenační, ale zejména repertoárové. Zvýší se zájem o českou dramatickou tvorbu vůbec, zvláště pak o současnou novinky českých dramatiků. DILIA proto považuje za svůj prvořadý úkol zajistit dostatek titulů jak z odkazu minulosti, tak z nové, současné tvorby.

Vydala proto katalog České divadelní hry (s nímž se mohli seznámit i účastníci 52. JH ve stánku DILIA), obsahující výběr její produkce z oblasti celé české dramatické tvorby. Tento katalog ovšem nepodává vyčerpávající seznam všech titulů, má být pouze inspirací, neboť

jsou zde uvedena díla nejcharakterističtější pro dobu svého vzniku a dokumentující kontinuitu české dramatické tvorby od jejího vzniku po dnešek.

Od doby vydání katalogu však vyšla celá řada dalších novinek, mezi nimi Šotolova Bitva u Kresčaku, Eliáškové O pohár

útěchy, Hovorkův Paměť a spol., Steigerwaldova hra pro dva muže... a tak tě prosím, kniže, v nejbližší době vyjde Pickův Smolař ve žluté čepici, Skarlantův Infarkt mého milence, připravuje se vydání Semerádovy komedie Blaník, dramatizace Sirény od J. Nezvala a další. Průběžně budou vydána nová díla, která vznikají v dílnách našich dramatiků — O. Daňka, J. Šotoly, J. Jílka, N. Tanské a řady dalších. Více se o nich dozvíte ve Zprávách DILIA.

vs

Co nového ve Vašem kraji?

(Za Západočeský kraj odpovídá Vlastimil Ondráček, člen krajského poradního sboru pro divadlo).

Na otázku, co je nového v našem kraji, bych mohl odpovědět slovy předsedy KPS Jihočeského kraje Antonína Bašty: „Nic, nebo téměř nic“. Přesto ale se pokusím při absenci naší krajské metodičky, která pro náhlé onemocnění musela opustit hronovský maraton, odpovědět:

1. Jaký je příspěvek KKS pro zvyšování úrovně amatérské práce?

Skončil první ročník tříleté režisérské školy, uskutečnila se poprvé krajská přehlídka divadel MJF a byla zorganizována výstava scénografických prací západočeských scénografů-amatérů.

2. Některé kraje zavedly systém kategorizace divadelních souborů. A co my?

Návrhy byly rozpracovány, ale jejich realizace někam zapadla.

3. Spolupráce amatérů s profesionály v jednotlivých souborech?

Není natolik rozšířena jako v některých jiných krajích. A pokud existuje, pak jen v ojedinělých případech se jedná o dlouhodobou, cílevědomou spolupráci (Dialog Plzeň, Havlíček Vejprnice), dávající této formě práce smysl.

4. Jaké inscenace tvořily náplň krajské přehlídky Západočeského kraje?

Krajská přehlídka v Horažďovicích nabídla krajské porotě inscenaci „Strakonického dudáka“ v podání Horažďovického souboru, Kákošovu „Mrtvou kole“ v provedení Radnického kolektivu, Schormovu úpravu „Jakuba Fatalisty“ od Diderota v nastudování Plzeňského Dialogu a Karlovarských „Třináct vln“. Obě poslední jmenované inscenace byly vybrány k dalšímu postupu.

5. Co mi chybělo v letošní sezóně?

Letošní oblastní přehlídka okresů Karlovy Vary, Cheb a Sokolov, která se neuskutečnila pro odstoupení OKS Sokolov. Tato přehlídka se stává důležitou součástí v období každého lichého roku, kdy se krajská přehlídka v Západočeském kraji nekoná.

6. Co by nemělo chybět v příští sezóně?

Kvalitní přístup všech k přípravě Roku českého divadla.

Severomoravský dovětek

(pokrač. ze str. 2)
rů, výměnou názorů s tvůrci, neformálně zasáhnout do procesu tvůrčí práce návrhy a podněty.

Celkový pohled ukazuje, že tradiční amatérské divadlo si v Severomoravském kraji udržuje standardní úroveň a ve špičkových projevech (Olomouc, Vítkovice, Rožnov pod Radhoštěm, Přerov, Karolinka) směřuje k ideově umělecké úrovni, odpovídající repertoárové orientaci, společenské angažovanosti a tvůrčí aktivitě.

že standardní úroveň a ve špičkových projevech (Olomouc, Vítkovice, Rožnov pod Radhoštěm, Přerov, Karolinka) směřuje k ideově umělecké úrovni, odpovídající repertoárové orientaci, společenské angažovanosti a tvůrčí aktivitě.

POROTA VE STŘEHU

ZMĚNA V ROLI

Změna je život, ale i život přináší změny. Jednou z nich je i změna v obsazení poslední hry letošního 52. Jiráskova Hronova „Neklidné stáří“, s kterou přijel do Hronova DS Tyl KDP v Čelákovících. V roli Michaila Bočanova nahradí dnes Karel Řípa Jiřího Krátkého.

V ochotnických debatách stále ještě doznieva čtvrtetní vystoupení divadelního souboru ŠUPINA MěstKS Vodňany s hrou Valeri Petrova „Mušketýři po třiceti letech“, které přes enormní úsilí všech členů souboru zůstalo tak trochu za očekáváním vzhledem k „tradici“ předcházejících vystoupení Šupiny na Jiráskových Hronovech.

JAKÉ BUDE „NEKLIDNÉ STÁŘÍ“?

(dok. ze str. 1)
le. A s úspěchem — představení se dostalo na Národní přehlídku ruských a sovětských her ve Svitavách. Tato tendence amatérských souborů po svém objevovat hry, které již upadly do dramaturgického zapomnění, je jistě velice pozitivní. Ale vraťme se k čelákovickému souboru. Nebo vlastně k jejich dalšímu kroku, který opět vyvolává již předem zájem. Hlavní roli v inscenaci svěřili Láďovi Lhotovi, který se tak znovu objeví před hronovským publikem

na prknech znamenajících svět. Po loňském úspěchu v roli Lázala se tak Láďa vbrzku zas neobjasně představí kritickému hronovskému divákovi, tentokrát v roli, kdy (jak se divadelně říká) „nesleze“ z jeviště. Chtělo by se mi říci ono otřepané „laik se diví, odborník žasne“, ale cítím, že v tomto případě jsou veškerá slova zbytečná. A Láďovi, jakož i čelákovickým, popřejme, jak říkají půvabné hronovské dívky uvádějící představení, ono známé divadelnické „zlomte vaz“.

ZHODNOCENÍ ANKETY

Hlasů do ankety se sešlo mnoho. Domníváme se, že jsme otiskly ty nejpodstatnější. To slovo nejpodstatnější je skutečně na místě, protože mnohé hlasy z řad široké veřejnosti se podobaly, některé problémy byly stále znovu a znovu připomínány. Tak například nejčastější z nich — otázka zajišťování služeb hronovským účastníkům cestovní kanceláři Čedok. Domníváme se, že částečně vysvětlení poskytla redakce Zpravodaje v článku Na vysvětlenou. Pokud jde vůbec o úroveň ubytování — i

na to naše redakce reagovala pozvánkou Vize do budoucna. Jistě tyto otázky zmítaly letos mnohými účastníky Jiráskova Hronova, ale je třeba si uvědomit, že toto jsou otázky dlouhodobé koncepce kompetentních městských orgánů v Hronově a že je nelze řešit mávnutím čarovného proutku. Vyskytly se i hlasy hovořící o tom, zda je repertoárová skladba hronovských festivalů ideální. Je to samozřejmě věc diskuze (proto i tato naše anketa). Ať už jde o samotný dramaturgický výběr, či délku trvání přehlídky, kterou označil jeden z účastníků ankety za doslovný maraton. Objektivně vzato — hlasy pro i hlasy proti mají své opodstatnění. Možná, že je v Hronově skutečně program více nabitý než by měl být, ale není to zase větší příležitost pro co nejbohatší nabídku účasti na akcích, které jsou nejenom zajímavé a atraktivní, ale mají ve svém dosahu i podstatný vzdělávací a metodický charakter? Možná, že jsou jisté otázky nad dramaturgickou skladbou, ale (ruku na srdce) nejsou bouřlivé diskuse v klubech i kuloárech právě tím jejím nejlepším osvědčením. Protože pokud je o čem diskutovat, je nad čím se zamýšlet, stávají se vlastně hronovská představení jistým inspiračním zdrojem pro další vývoj amatérského divadla vůbec. A jsme u diskusních klubů — všeobecně panuje zásadní spokojenost. I když... vždycky se vyskytne nějaké to i když (nebo nicméně). Objevily se hlasy, zda se v diskusních klubech i potom ve Slávii vlastně neopakují stále jedno a totéž. Hlasy jistě nemnohé, ale přesto stojící za zamyšlením. A konečně vlastně samostatný prostor pro divadelní představení ve Slávii. Ten je asi patrně bez dlouhých slov nevyhovující. Ale hledají se řešení. A tak nezbyvá než doufat, že na příštím JH bude o problém méně. —red—

MÍSTO PRO ANKETU

JAK ZKVALITNIT ÚROVEŇ?

O čom sa hovorí, o čom sa hrá? Otázka a odpoveď — spojenie oboch anketných otázok je u mňa zámerné a výsledok je odpoveďou na obe ankety v Spravodaji a jednu otázku. Najmä u niektorých výsledkov (vrátanie ubytovania, umiestnenia predstavení súborov v Slávii, časovej tiesni všetkých účastníkov 52. Jiráskovho Hronova, o ktorej sa toľko hovorí a pod.) je vidieť, že hronovský celostátny festival nie je vždy festivalom výsledkov, ale často iba festivalom pokusov. Niektoré inscenačné tvary a organizačné klady jednoznačne dokazujú oprávnenosť požiadavky smerovania k takémuto výslednému tvaru ďalších celostátnych Jiráskových Hronovov. Chcel by som sa v tejto súvislosti vyjadríť k diskusným klubom. Zbytočné zdvojenie diskusných klubov sa ukázalo nie práve najšťastnejším riešením nakoľko dochádza tu k skreslovaniu jednotlivých pohľadov na tú-ktorú inscenáciu. Ťažšie

sa potom v spoločnom diskusnom klube tieto skreslenia naprávajú. Napriek spomenutým výhradám sa mi tento model diskutovania o divadle pozdáva progresívnejší ako tomu bolo v minulosti, keď boli jednotlivé diskusné kluby rozdelené podľa jednotlivých členov odbornej komisie.

**Pavel Mattoš,
M-divadlo
Senica nad Myjavou**

„Návštevníci Hronova ze vzdálených míst i účinkující soubory přijíždějí do Hronova v očekávání, co se od posledního ročníku změnilo hlavně stran ubytování, stravování. Bohužel jsou zlamáni. Tak i letos bydlí všelijak v soukromí a ve společných noslehnárnách ve školách, protože mizivá kapacita 2 hotelů nestačí. Sledují procesy lidí směřujících do malé kavárny na náměstí zklamaně odcházející pro nedostatek místa. Totéž je v ostat-

ních restauračních zařízeních včetně tzv. 100, kde klopýtá jeden druhému přes nohy. Není místa ani v odpoledních hodinách, kdy páli slunce jako čert a bylo by lépe na plovárně. Tak se člověk před těmi cizinci a ostatními návštěvníky až stydí, že za tak mnohaletou tradici JH nebyl dán do plánu výstavby města pořádný vícekapacitní hotel, pěkná větší kavárna - cukrárna a hlavně společenský sál, kde by bylo možné pořádat i divadelní představení malých forem místo doslova otřesné Slávie.

Nové objekty by nesloužily jen týden v rámci Hronova, ale byly by využity takřka celý rok živým turistickým ruchem v této krásné a turisticky zajímavé oblasti.

Což si to město, tradice Jiráskova Hronova a všichni nadšení divadelníci a jejich příznivci, včetně pravidelných hostů i ze zahraničí, nezaslouží?”

**Věra Husáková,
DS Jirásek Úpice**